

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

แท็บเล็ต (Tablet) หรือ เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาและใช้งานได้ในขณะที่เคลื่อนที่ (Mobile) ไม่มีแป้นพิมพ์ (Keyboard) อย่างเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก แต่จะใช้แป้นพิมพ์เสมือนจริง (Virtual Keyboard) ทำงานบนหน้าจอสัมผัสของเครื่องด้วยนิ้วมือหรือปากกา ดิจิทัล ซึ่งรวมไปถึงคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กที่มีหน้าจอแบบสัมผัสและมีแป้นพิมพ์ติดมาด้วยไม่ว่าจะเป็นแบบหมุนหรือแบบสไลด์ แท็บเล็ตจะมีระบบการเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่าง 3G หรือ Wi-Fi อยู่ที่เครื่องด้วยเสมอ โดยในยุคแรกของการใช้งานทั่วไป แท็บเล็ตจะมีขนาดไม่ใหญ่มาก ประมาณใหญ่กว่าฝ่ามือเล็กน้อย ในปี ค.ศ. 2000 ไมโครซอฟท์จึงได้คิดค้นแท็บเล็ตที่มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยมีขนาดประมาณกระดานชนวน เรียกว่า “คอมพิวเตอร์แท็บเล็ต” (Tablet Computer หรือ Tablet PC) และบิล เกตส์ ได้เปิดตัว Microsoft Tablet PC ในงาน Comdex เมื่อปี ค.ศ. 2002 โดยได้กล่าวว่า “แท็บเล็ตเปรียบเสมือนเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะที่ไม่มีขีดจำกัด และผมขอทำนายว่า ภายใน 5 ปีนี้แท็บเล็ตจะเป็นรูปแบบของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับความนิยมมากที่สุดในอเมริกา” ในปีค.ศ. 2007 ทางอเมซอนได้เปิดตัว Amazon Kindle แท็บเล็ตสำหรับใช้เพื่อการอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) เป็นหลัก ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นซอฟต์แวร์ที่สามารถใช้งานได้บนระบบปฏิบัติการของแท็บเล็ตค่ายอื่น ๆ และในเดือนเมษายน ค.ศ. 2010 ทางแอปเปิ้ลได้เปิดตัว iPad แท็บเล็ตขนาด 9.7 นิ้ว ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการ iOS พร้อมกับห้องสมุดแอปพลิเคชัน (App Store) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ในขณะที่แท็บเล็ตอีกหลายยี่ห้อ เช่น Samsung Acer LG HP หรือ HTC ต่างทยอยเปิดตัวแท็บเล็ตในระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ตามความนิยมและความต้องการของตลาดผู้ใช้งานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ดังนั้น ตลาดแท็บเล็ตจึงมีผลิตภัณฑ์ให้เลือกมากมายหลากหลายรูปแบบตามกระแสความนิยมของพฤติกรรมผู้ใช้งานที่เพิ่มมากขึ้นทุกขณะ ผู้ผลิตจากหลายยี่ห้อต่างออกแบบพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของตนเองอย่างต่อเนื่องโดยเน้นที่ประโยชน์ การใช้งาน รูปลักษณ์ ราคาของตัวเครื่อง และอุปกรณ์ต่อพ่วงเช่น แป้นพิมพ์ ลำโพง แทนวางอุปกรณ์ เป็นต้น เมื่อตลาดไอทีมีสินค้าเหล่านี้ออกมาเป็นจำนวนมาก ประกอบกับเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีก่อนหน้านี้ต้องลดราคาลงเพื่อให้สินค้าขายออกไปได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองในราคาที่ถูกลง และตามความนิยมของสังคมได้ง่ายขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตบนเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ เช่น ดีแทค เอไอเอส ทู หรือ ทีโอที ก็ได้พัฒนาเทคโนโลยีโครงข่ายการสื่อสาร โดยเพิ่มจุดกระจายสัญญาณมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพของสัญญาณ 3G ให้มีความรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ใช้งานแท็บเล็ตในหลายจังหวัดของประเทศไทยสามารถเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้นในราคาที่ถูกลง ผู้ใช้งานแท็บเล็ตในประเทศไทยส่วนมากจะเป็นวัยรุ่นจนถึงวัยทำงานและเป็นวัยที่มีการใช้งานเกี่ยวกับการ

สื่อสาร โดยเฉพาะการใช้งานผ่านบริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online Social Media) เพื่อค้นหา และอัปเดตข้อมูลต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา ความรู้ทั่วไป ข่าวสารบ้านเมือง ท่องเที่ยว บันเทิง การทำ ธุรกิจต่าง ๆ เป็นต้น

จากหลายเหตุผลที่แท็บเล็ตได้รับความนิยมจากผู้ใช้อย่างล้นหลาม ด้วยอรรถประโยชน์อันมากมาย รูปแบบที่ทันสมัย พกพาได้สะดวกสบาย ราคาที่เริ่มตั้งแต่ไม่กี่พันบาทจนถึงเกือบสามหมื่นบาท สามารถใช้งานต่ออินเทอร์เน็ต ถ่ายรูป ค้นคว้าหาความรู้ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) อย่างไรก็ตามจากผลการสำรวจล่าสุดในต่างประเทศของ Google ร่วมกับ Admob กลับพบว่า ผู้คนที่ยอมจ่ายเงินเพื่อครอบครองแท็บเล็ตใช้ในการนำมาเล่นเกมมากที่สุดถึงร้อยละ 87 รองลงมาคือใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูล เช็คอีเมลล์ เช็คข้อมูลข่าวสาร ใช้งานเพื่อความบันเทิง ทั้งเพลงและวิดีโอ ส่วนการใช้งานด้านการอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 46 ในขณะที่ผู้ใช้งานระบุประโยชน์ของแท็บเล็ตคือการใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) ที่มีหน้าตาเหมือนหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่มบนกระดาษ แต่จะต้องอ่านผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์หรือหน้าจอของแท็บเล็ตที่มีขนาดหน้าจอใหญ่พอกับหนังสือจริง สามารถย่อขยายตัวหนังสือได้ตามต้องการและสามารถอ่านได้ในที่มืดได้โดยใช้แสงสว่างจากจอมาเป็นตัวช่วย (ธวัชชัย เกิดประดับ. 2554) อย่างไรก็ตาม แท็บเล็ตไม่ได้เป็นเพียงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารหรือความบันเทิงเท่านั้น แต่ปัจจุบันในหลายประเทศได้นำแท็บเล็ตมาบูรณาการเข้ากับการศึกษา มีการพัฒนาแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา เช่น แอปพลิเคชันพจนานุกรมภาษาต่างประเทศ ที่ช่วยเหลือผู้เรียนในการแปลคำศัพท์ในภาษาต่าง ๆ แอปพลิเคชันเกี่ยวกับการคำนวณ การสอนเกี่ยวกับดาราศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการสอนในชั้นเรียนโดยผู้เรียนพบผู้สอนแบบเผชิญหน้า (Face-to-face) กับการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเลิร์นนิ่ง (e-Learning) โดยเนื้อหา แบบฝึกหัด และหนังสือจะถูกเก็บเป็นไฟล์ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (e-Document) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดาวน์โหลดเอกสารหรือชมวิดีโอที่ค้นประกอบการเรียน ระบบดังกล่าวช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ นักศึกษาผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน และความทันสมัยของเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องมีแท็บเล็ตเพื่อใช้ประกอบการเรียน นอกจากนี้ ยังมีความนิยมในการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ อย่างเฟซบุ๊กและทวิตเตอร์เพื่อการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน

ในประเทศไทย รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา เห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของเด็กวัยเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการ ทักษะและสติปัญญาที่สามารถศึกษาหาความรู้ และต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถปรับตัวให้รู้เท่าทันกับข่าวสารภายใต้บริบทแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เมื่อเดือนสิงหาคม 2554 รัฐบาลได้มีนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกข้อ 1.15 จัดหาเครื่องแท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหา

ที่เหมาะสม ตามหลักสูตรบรรจุลงในเครื่องแท็บเล็ต รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐาน การให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนด โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ในการนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตลอดจนผู้บริหารระดับนโยบายของทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้ง เพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและมอบหมายภารกิจที่แต่ละภาคส่วนต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเงื่อนไขที่กำหนด รวมทั้งมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการทำการวิจัยนำร่อง (Pilot Project) เพื่อทดลองความเป็นไปได้ก่อนที่จะขยายผลสู่การปฏิบัติจริง การดำเนินโครงการลักษณะดังกล่าว เป็นการเตรียมการรองรับ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและนับวันจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมมากขึ้น ในขณะเดียวกันประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2558 จึงนับได้ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการในช่วงเวลาที่เหมาะสมซึ่งนับเป็นโครงการในระดับใหญ่ (Flagship) ของรัฐบาล จึงได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร กระทรวงต่างประเทศและสำนักนายกรัฐมนตรี ร่วมกันรับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้กำหนดแนวนโยบายที่ชัดเจนเพื่อเร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เป็นเครื่องมือยกระดับคุณภาพและกระจายโอกาสทางการศึกษาใหม่ ระบบการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบได้

ก้าวต่อไปของการพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทยคือ การพัฒนาแอปพลิเคชันบทเรียนช่วยสอนที่สามารถติดตั้งและใช้งานบนแท็บเล็ตในระบบปฏิบัติการต่าง ๆ ร่วมกันได้ทั้ง iOS Android และ Window Mobile เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองที่มีแท็บเล็ตที่ใช้ระบบปฏิบัติการแตกต่างกัน เป็นการกระตุ้นให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างนักเรียน นักศึกษา กับพ่อแม่ผู้ปกครอง และครูหรืออาจารย์ ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ในโลกอินเทอร์เน็ต และยังสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างเด็กในเมืองกับเด็กในชนบท สร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถใช้ได้ในรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการการเรียนรู้รายบุคคล โดยแอปพลิเคชันที่ได้รับความนิยมในแวดวงการศึกษาไทยปัจจุบันส่วนใหญ่จะอยู่ในระบบปฏิบัติการ iOS เช่น โปรแกรม iBook ใช้สำหรับอ่านหนังสือที่เป็นไฟล์ PDF โดยสามารถดาวน์โหลดหนังสือที่แจกฟรีได้จากอินเทอร์เน็ตโปรแกรม iTunes เป็นโปรแกรมค้นหาหนังสือ หรือบทเรียนที่สนใจได้ โดยส่วนใหญ่มักจะฟรี มีทั้งไฟล์ให้อ่าน คลิปสอน และแบบฝึกหัดท้ายบท โปรแกรม iWork (Pages Number Notes) เปรียบเทียบได้กับโปรแกรม Microsoft Office ในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยสามารถสร้างงาน เอกสาร และส่งออกผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือจะอัปโหลดข้อมูลใส่ iCloud เพื่อเปิดผ่านคอมพิวเตอร์โดยตรงได้

นอกจากการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สามารถใช้งานบนระบบปฏิบัติการที่หลากหลายได้แล้ว ทางด้านของโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์พบว่า เนื้อหาสำหรับการจัดการเรียนการสอนยังขาดความเหมาะสมกับวัยของเด็ก และยังมีอยู่ค่อนข้างน้อย อีกทั้งครูหรืออาจารย์จำนวนไม่น้อยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้งานแท็บเล็ต ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการพัฒนา

ศักยภาพศึกษานิเทศก์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปี พ.ศ. 2555 ให้แก่ ศึกษานิเทศก์ สังกัด สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) จำนวน 549 คน จาก 183 เขตพื้นที่ การศึกษา ใช้งานแท็บเล็ต (Tablet) เพื่อให้เป็นวิทยากรแกนนำที่มีความรู้ มีทักษะในการพัฒนา ความรู้ด้านบูรณาการการใช้แท็บเล็ต และสามารถสร้างทีมงานเพื่อจัดอบรมให้กับครูผู้สอน ในเขต พื้นที่การศึกษาในแต่ละเขตต่อไปได้ นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเรื่องของการใช้งานแท็บเล็ตของนักเรียน และนักศึกษาที่ได้รับการสำรวจจากสำนักวิจัยสยามเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตโพลล์เกี่ยวกับพฤติกรรม วิทยุกับการใช้ประโยชน์จากแท็บเล็ต ในกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลายถึงประกาศนียบัตรวิชาชีพและ เทียบเท่า เมื่อกลางเดือนมิถุนายน 2556 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.89 ใช้คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาบ้างเป็นบางครั้ง ขณะที่ร้อยละ 27.77 ระบุว่าใช้เฉพาะเมื่อครู อาจารย์สั่งงาน เท่านั้น ซึ่งพบว่าเป็นสัดส่วนที่ไม่มากนัก ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญใน การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์พกพาและ โปรแกรมประยุกต์ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อส่งเคราะห์ไปเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการ พัฒนาโปรแกรมประยุกต์บนแท็บเล็ตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมและความต้องการใช้แท็บเล็ตของนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงกิจกรรมที่นักศึกษาใช้งานเครื่องแท็บเล็ตว่ามีการใช้งาน เครื่องแท็บเล็ตบนระบบปฏิบัติการไหน ใช้งานช่วงเวลาใดบ้าง ใช้งานโปรแกรมอะไรบ้าง และใช้งาน เพื่ออะไรเป็นหลัก แล้วนำมาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมและความต้องการใช้งานแท็บ เล็ต และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการใช้งานแท็บเล็ตของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้งานแท็บเล็ตและความต้องการในการใช้งาน แท็บเล็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์เพื่อการศึกษาบนแท็บเล็ต

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

คณะผู้วิจัยทำการศึกษา พฤติกรรมและความต้องการใช้แท็บเล็ตของนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากรเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ที่กำลังศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา หรือระดับที่สูงขึ้นไป ในสถาบันอุดมศึกษา เขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาคครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา และกำลังศึกษาอยู่ ในสถาบันอุดมศึกษา เขตจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีการใช้งานแท็บเล็ต คณะผู้วิจัยได้กำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรกรณีที่ทราบจำนวนประชากร ทั้งหมด 762,620 คน (สำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา. 2556) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ คุณลักษณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการใช้แท็บเล็ตของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และความต้องการใช้แท็บเล็ตของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตด้านประชากร

คณะผู้วิจัยดำเนินการศึกษากับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และมีการใช้งานแท็บเล็ต

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

เวลาที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2555 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2557

สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการใช้งานแท็บเล็ตของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการในการใช้งานแท็บเล็ตเพื่อการศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำของนักศึกษาในการใช้งานแท็บเล็ต ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ บนแท็บเล็ต โดยมุ่งเน้นด้านการใช้งานเพื่อการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ

ความต้องการ (Requirement) หมายถึง ความมุ่งหวังในการใช้งานโปรแกรมบนแท็บเล็ตเพื่อการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความพึงพอใจและเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ บนแท็บเล็ต

แท็บเล็ต (Tablet) หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะรูปร่างและขนาดคล้ายแผ่นจารึกหรือกระดานชนวน สามารถถือได้ด้วยมือเดียวและน้ำหนักเบากว่าเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กพกพาเพื่อใช้งานได้สะดวก มีความสามารถในการทำงานและการประมวลผลในลักษณะที่ใกล้เคียงกับเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ใช้หน้าจอสัมผัสในการทำงานเป็นอันดับแรก โดยได้รับการออกแบบให้สามารถทำงานได้ด้วยตัวมันเอง หรือบางครั้งเรียกว่า “คอมพิวเตอร์พกพาแบบสัมผัส”

นักศึกษา (Student) หมายถึง ผู้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาและกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะเฉพาะของนักศึกษา หมายถึง ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ รายได้ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเภทสถาบันการศึกษา

โปรแกรมประยุกต์เพื่อการศึกษา (Application Program for Education) หมายถึง โปรแกรมประยุกต์ที่อยู่บนแท็บเล็ตและถูกพัฒนามาเพื่อใช้สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้อง หรือมีประโยชน์ต่อการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและการศึกษา สามารถนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ โดยการพัฒนารูปแบบหรือวิธีการโดยการสอดแทรกเทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา
2. สถาบันการศึกษาทั้งระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัยสามารถปรับรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้
3. นักพัฒนาโปรแกรมสามารถทราบถึงแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้และโปรแกรมประยุกต์บนแท็บเล็ต ที่เหมาะสมในการใช้งานสำหรับนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร แยกตามประเภทสถาบันการศึกษาและสาขาวิชา
4. ทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการของนักศึกษาในการใช้งานแท็บเล็ตและโปรแกรมประยุกต์บนแท็บเล็ต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์เพื่อการศึกษาบนแท็บเล็ต และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างเต็มประสิทธิภาพ
5. บริษัทที่พัฒนาโปรแกรมสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาโปรแกรมและกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้อย่างแท้จริง
6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถนำข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการใช้งานแท็บเล็ตของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ไปสังเคราะห์ต่อเพื่อปรับปรุงรูปแบบและวิธีการในการส่งเสริมและสนับสนุนจัดการเรียนการสอนของไทยให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมและความต้องการของนักศึกษาตามยุคสมัย
7. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาของไทยได้ทั้งในแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว